

22. ročník – 2. kolo

1. OBLOŽKA

Netěší *květ* přítele,
když má *nádor* na těle.
Dostal zřejmě rostlinu,
dal ji ihned do stínu.

2. OBNAŽKA

Herec se zmazal, *koupeľ* ho čeká,
lump jak *pes* zase v okolí šteká.
Vydatně prší, zas *boří řeka*
letité domy, což mne dost leká.

3. POLOVSUVKA

Přes *brýle plodiny* dobře zří kosi,
kapitán *v ponorce květy* si rosí.
Manželka čiperně vylezla z vody,
v mámině bytě si schovala plody.

4. OBMĚNKA (N+J: 27)

Spousta listů houslisty
zas mu úspěch pojistí.

5. PÁDOVKA

Látek máme plný *sklad*,
v rozích zrn pár věští hlad.
Po úsvitu mladá žena
bude láskou zasažena.
Ač despota dá jí růže,
vřelý cit ho minout může.

6. ZÁMĚNKA

Pes rozkousal kapesníčky,
látka končí na kousíčky.
Broskve ve skle mlsat svádí,
jak *element* v střevech řádí.
Ryba pěkně voní z trouby,
košíkářky mají houby.

7. VÝLUČKA

Víno už je vypité,
části hradu rozbité.

8. ZÁMĚNKA

Kořen holubi zobají,
kočka sem plíží se potají.
Prší dál velice v kraji,
mraky se rozkrájet dají.

9. VÝPUSTKA

Řeka teče. Dělán skrytě
sport, znám *zboží cizinky*.
Uklízí nám máma v bytě –
vedle ní jsem malinký.

10. PŘESUNKA

Zbytek dřeva, vedle *klest*,
roviny – to dobré jest!
Vítr venku fičí,
grand tu koně cvičí.

11. CITOSLOVKA

Obstrukcemi *země cizí*
trápí herce v televizi.

12. VÝMĚNKA

Svítilna se známkou stáří
nesvítí, jen slabě bliká.
Probouzí úsměvy v tváři
část výstroje důstojníka.

13. ZÁMĚNKA

Jako *chrt* muž v noci slídí
po hvězdičce, o níž snívá.
Darmo mluvit, kosmos lidi
přitahuje odjakživa.

14. VÝPUSTKA

Vnitřní náš tlak již pomalu mizí,
to naše stáří žeň svou už sklízí.
„*Opatři rybu*,“ slyším hlas známý,
„*Lucie* bude v neděli s námi.“

15. PŘESUNKA

Za šestnáctkou tma je v okamžiku,
slapy hrozí – *autor nemá kliku*.